

മൊഴിയും മൗനവും സുവിശ്വസവത്കരണ പാതയിൽ

ബന്ധിക്ക് 16-ാമൻ പാപ്പ നമ്പകുന 2012-ാമാണ്ടിലെ ആഗോള മാധ്യമതിന സന്ദേശം

1. ആശയവിനിമയ പ്രക്രിയയിൽ അവഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും എന്നാൽ ഈ ഏറെ അത്യന്താപേക്ഷിതവുമായ മേഖലയെ സ്വപ്രശ്നിക്കുന്നതാണ് 2012-ലെ മാധ്യമതിന സന്ദേശം.
2. മൊഴിയും മൗനവും തമിലുള്ള ബന്ധം അഭ്യുക്തിയിൽ അനുപാതമാണ് ഈ പ്രത്യേക മേഖല. മൊഴിയും മൗനവും തമിലുള്ള സന്തുലിതാവസ്ഥ/ സമതുല്യിത പാലിച്ചുകൊണ്ടും അവയുടെ അളവിൽ പ്രായോഗികമായി ആവശ്യാനുസരണം മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിക്കൊണ്ടും, ചിലപ്പോൾ ഒന്നാനിനെ സമന്വയിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുമാണ് വ്യക്തികൾ തമിൽ അഭ്യുക്തിയിൽ സമൂഹങ്ങൾ തമിൽ ആശയവിനിമയത്തിലൂടെ ആശമായ ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം.
3. മൊഴിയും മൗനവും പരസ്പര പുരക്കങ്ങളാകുമ്പോൾ ആശയവിനിമയം അർത്ഥവും മുല്യവുമാർജ്ജിക്കുന്നു; മറിച്ച് ഒന്നു മറ്റൊനിനെ നിശ്ചയിക്കുമ്പോൾ സംവേദനം നിലച്ച് വ്യക്തിബന്ധങ്ങളിൽ വിള്ളേണ്ടില്ലോ സംഭാരിയും മന്തയും സംഭവിക്കുന്നു.
4. മൗനം ആശയവിനിമയത്തിന്റെ അവിക്കത ഘടകമാണ് or ആശയനിനിമയത്തിൽനിന്നും മാറ്റിനിരുത്താനാവാതെ ഘടകമാണ് മൗനം അഭ്യുക്തിയിൽ നില്ക്കുമ്പുത്. വാക്കുകൾക്ക് അർത്ഥവാത്തായ നിലനില്പ് പുണ്ടാകുന്നത് മൗനത്തിന്റെ പിൻബലത്തിലെമാണ് . 4b എന്നിലേയ്ക്ക് തിരിഞ്ഞെ സ്വയം മനസ്സിലാക്കുവാനും നവമായ ആശയങ്ങൾക്ക് രൂപംനല്കാനും അവയെ ആശപ്പെടുത്താനും സാധിക്കുന്നത് മൗനത്തിന്റെ പ്രശാന്തതയിലാണ്. അതുപോലെ ആന്തരിക മൗനത്തിൽനിന്നുമാണ് മറ്റുള്ളവരെ ശ്രവിക്കുവാനും അവരോട് പരായാനുള്ളത് പരയാനുംവേണ്ട സുവ്യക്തതയും കരുതും ആർജ്ജിക്കുന്നത്.
5. ഒരാൾ മൗനംഭജിക്കുമ്പോഴാണ് അപരന് സംബദ്ധിക്കാനും തന്നെത്തന്നെ പ്രകടമാക്കാനും ഇനമുണ്ടാകുന്നത്; അങ്ങനെ വാക്കുകൾ സജീവമായി, അതിനിന്ന് ചിന്തകൾ ചീരുവിരിച്ച്, അവ പകുവയ്ക്കുവാനും അവസരം ലഭിക്കുന്നു.
6. അങ്ങനെ മൊഴിയുംനെയും മൗനത്തിന്റെയും സന്തുലിതമായ പ്രയോഗമാണ് സംബാദത്തിന് വേദിയൊരുക്കുവാനും മനുഷ്യവന്ധനങ്ങളും ദ്രുംപ്ലുതുനുന്നതും.
7. സ്നേഹിക്കുന്നവർ അവരുടെ സ്നേഹം പ്രകടമാക്കുന്നതും സംബദ്ധിക്കുന്നതും മൗനാന്തരിക്കുന്നതിൽ മുഖഭാവത്തിലും ആശയത്തിലും അഭിനയത്തിലുംനെയും അപരനെ മാനിക്കുവാനും കാതോർക്കുവാനുമുള്ള സുക്ഷ്മസംവേദനങ്കൾ വളരുന്നതും മൗനമായിരിക്കുമ്പോഴാണ്.
8. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ സന്തോഷവും ആകാംക്ഷയും വേദനയുമെല്ലാം മൗനമായും പകുവയ്ക്കാവുന്നതാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യചേതനനെ ആവിഷ്കരണ സമർത്ഥമാകുന്നത് മൗനാന്തരിക്കുന്നതിലാണ്.
9. മനുഷ്യവന്ധനങ്ങളുടെ സന്തുമായ സ്വഭാവവും തോതും മേര്ക്കമയും വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അപരനെ മാനിക്കുവാനും കാതോർക്കുവാനുമുള്ള സുക്ഷ്മസംവേദനങ്കൾ വളരുന്നതും മൗനമായിരിക്കുമ്പോഴാണ്.
10. മാധ്യമാധിപത്രവും ആശയവിനിമയ ശ്രേണിയുടെ കുത്തെടുംകുമുള്ള/ ധാരാളിത്തവുമുള്ള നമ്മുടെ ലോകത്ത് ശരിയും തെറ്റും, പ്രസക്തവും അപ്രസക്തവും, ആപേക്ഷികവും സ്ഥായിഭാവമുള്ളവയും തമിൽ പതിരും ഫലവുംപോലെ മെന്നെന്നടുക്കാണ് ആന്തരിക മൗനത്തിന്റെ പ്രശാന്തത അനിവാര്യമാണ്.
11. പ്രമദ്ധുഷ്ടാ പരസ്പരബന്ധമില്ലാത്തതെന്നു തോന്നുന്ന സംബന്ധങ്ങളിൽ അന്തർലിനമായിരിക്കുന്ന ഉൾച്ചേരിച്ചയുടെ പൊരുൾ കണ്ണെത്തതാനും അവ വിലയിരുത്താനും വിശകലനംചെയ്യാനും നമ്മും സഹായിക്കേണ്ടത് മൗനമായ പിചിനനമാണ് അഭ്യുക്തിയും. അതുവഴി ഉണ്ടാകുന്ന ചിന്താദിപകവും പ്രസക്തവുമായ ആശയങ്ങളിലും മാത്രമേ പകുവയ്ക്കാവുന്ന അറിവിന്റെ ഭ്രാതരന്റെ വളർത്തിയെടുക്കാനാവു.
12. ഇതു യഥാർത്ഥമാക്കണമെക്കിൽ മൊഴിയുംനെയും മൗനത്തിന്റെയും, ദ്രും-ശ്രാവ്യബന്ധങ്ങളുംനെയും മേഖലകൾ തമിലുള്ള ന്യായമായ സന്തുലിതാവസ്ഥ പാലിക്കുന്ന മാധ്യമലോകം അഭ്യുക്തിയിൽ വിനിമയശ്രൂവല വളർത്തിയെടുക്കേണ്ടത് ഇന്നിന്റെ ആവശ്യമാണ്.
13. ഇന്നത്തെ ആശയവിനിയ ലോകം അനേപഷണ തരയിൽ വെനിനില്പ് കുകയാണ്.
14. ആധുനിക മനുഷ്യൻ ജീവിതവും പ്രശ്നവും അശക്തയിൽ പ്രത്യാശയും, നവമായ ആശയങ്ങളും നല്കിക്കൊണ്ട് അറിവിന്റെ ഭ്രാതരന്റെ മാധ്യമലോകം മാധ്യമശ്രൂവലയും അത്യാധുനിക അനേപഷണ യന്ത്രങ്ങളുമാണ്. Search engines.

15. ഇന്നുവരെ അപാപ്രവും ഒരു പരിധിവരെ ആവശ്യമല്ലാത്തതും, ചിലപ്പോൾ അനാവശ്യവുമായ അനേപാഷണങ്ങൾക്കുപോലും ഉത്തരംനല്കാൻ ഇനിന്റെ ഉൾസ്ഥിരന്ന് സംവിധാനങ്ങൾക്കു കരുതുണ്ട്.
16. ആധുനിക മാധ്യമ്പ്രവലയിൽ വന്നുകൂടുന്ന വിവരശൈലേച്ചുദേയ്യും വസ്തുതകളുടെയും ദണ്ഡാരത്തിന്റെ അധികാരം മനസ്സിലാക്കി വിവേകപൂർണ്ണമായ വിവേചനം പാലിച്ചുകൊണ്ട് ശരിയും തെറ്റും തിരിച്ചറിയുന്നതിനും, നന്മയിൽ ജീവിക്കുന്നതിന് അനുപേക്ഷണിയമായ മുല്യം മാറ്റാം.
17. ആധുനിക വിവരസാങ്കേതികതയുടെ വൈവിധ്യവും സക്കിർണ്ണവുമായ ലോകത്ത് ഞാനാരാണ്, എനിക്കെന്നതറിയണം, എന്നാണു ചെയ്യേണ്ടത്, എന്നെന്പേഷിക്കണം എന്നി അസ്തിത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ചോദ്യങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ മനുഷ്യൻ ഇന്നും ഉത്തരംമുടി നിലകൂകയാണ്.
18. ഉത്തരം ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുന്നവരെ അംഗീകരിക്കുകയും അവരുമായി ആശമായ സംവാദത്തിനുള്ള സാഖ്യതകൾ വളർത്തിയെടുക്കുകയും വാചാലമായ വാഗ്ഭോബാരണിക്കോ ദ്വാരാത്തിയില്ലെങ്കിൽ പ്രത്യുത്തരത്തിനോ പകരം മാറ്റമായ വിചിത്രനത്തിനായുള്ള ക്ഷണത്തിലും, അവരുടെ അസ്തിത്വത്തിനെ അന്തർഗതങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരുകയും, ദേവവംതനെ അവരുടെ ഹ്രദയാന്തരാളങ്ങളിൽ കൊറിയിട്ടിരിക്കുന്ന അറിവിന്റെ അവബോധം കണ്ടെത്താണ് അവരെ സഹായിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്.
19. അസ്തിത്വത്തെ ആധാരമാക്കിയുള്ള ഈ അടിസ്ഥാന ചോദ്യങ്ങൾ മനുഷ്യനിൽ അന്തർഭൗമായിരിക്കുന്ന വലിയ അസ്പർത്തയും ജീവിതത്തിന് ശരിയായ അർത്ഥംപകരുന്ന അടിസ്ഥാനപരവും ആനുപാതികവുമായ സത്യാനേപാഷണമാണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്.
20. ചോദ്യംചെയ്യപ്പെട്ടാത്തതും സംശയാസ്പദവുമായ അഭിപ്രായങ്ങളിലും ജീവിതാനുഭവങ്ങളിലും മുന്നോട്ടു ചരിക്കാൻ ഇന്ന് മനുഷ്യനാവുന്നില്ല. കാരണം എല്ലാവരും സത്യാനേപാഷകരും, ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽ സത്യത്തിനായുള്ള അറിവാൺചരയുള്ളരുമാണ്.
21. ആശയങ്ങൾ സത്യസന്ധമായി പകുവയ്ക്കുന്നവർ തങ്ങളെത്തന്നെയും, അവരുടെ ലോകാർഥനവും ആശകളും പ്രത്യാശകളുമാണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്.
22. ചിന്തിക്കുവാനും ചിന്തിപ്പിക്കുവാനും, മാറ്റമായി പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും ധ്യാനിക്കുവാനും പചനം പകുവയ്ക്കാനും ധമാർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യരുടെ സഹായിക്കുന്ന സ്വർക്ക മാധ്യമ ശ്രദ്ധാലുകളും, വെബ് സെറ്റുകളുയും അവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റ് ഉപാധികളുയും നാം പ്രത്യേകം തിരിച്ചറിയുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.
23. ആശയവിനിമയത്തിൽ നേരിട്ടു വ്യാപ്തരായിരിക്കുന്നവർ ആശമായ അന്തരിക്കത വർദ്ധിപ്പിച്ചുത്തകിൽ മാത്രമേ തിരുവചനത്തിൽ നിന്നുണ്ടുകൂടിയില്ലെങ്കിലും, മുല്യാധിഷ്ഠിതവും ആശവുമായ ആമൈയ ചിന്തകൾ മാധ്യമലോകത്ത് സംക്ഷിപ്തമായി പകുവയ്ക്കാനാവുകയുള്ളൂ.
24. സകലത്തിനും അർത്ഥം നല്കുന്ന സത്യം കണ്ടെത്തുന്നതിനും, അതിന് പ്രകാരം ജീവിതങ്ങൾ പുനരാവിഷ്കരിക്കുന്നതിനും മാനവും ഏകാന്തരയും സവിശേഷമായ മാർഗ്ഗങ്ങളായി ലോകമതങ്ങളും നിർദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്.
25. സ്വയം മനുഷ്യൻ വെളിപ്പെടുത്തിയ ദൈവത്തെ ക്രിസ്തുവിലും അവിടുതെ കുരിശിലും ദ്വാരാകുന്നതുപോലെ, മാനത്തിന്റെ പ്രശ്നതയെ മനുഷ്യരോടു സംസാരിക്കുന്ന ദൈവത്തെ വിശ്വാദ ശ്രമത്തിന്റെ ഏടുകളിലും നാം കണ്ടെത്തുന്നു.
26. പിതാവിൽ നിന്നുമുണ്ടായ അകർച്ചയുടെ അനുഭവമാണ്, തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെരെ ആദ്യാല്പത്തിൽ, പുത്രനും മാംസംയരിച്ച വചനവുമായ ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവികമാനമായി നാം കാണുന്നത് – ആദിവചനത്തെ ധ്യാനിച്ച ആന്തരിക മാനം.
27. മാനുഷിക ബുദ്ധിക് അഗ്രഹപ്രമാംവിധം ഈ ലോകത്തെ ആവരണംചെയ്യുന്ന അസ്ഥാനത്തിന്റെ നിമിഷങ്ങളിൽ നിഴ്സ്വത്യയുടെ നിഗൃഷ്ടയിലും ദൈവം നമ്മോടു സംസാരിക്കുന്നു. (*Verbum Domini 21*).
28. ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ വാചാലത നിഗൃഷ്മായ മാറ്റമായിട്ടാണ് കുരിശിലെ പരമയാഗത്തിൽ പ്രകടമായത്.
29. ദുഃഖവെള്ളിയിലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണസമയത്ത് നിഗൃഷ്മാഭയാരു മുക്ത ലോകമെമ്പാടും പ്രപാചിച്ചു. എന്നാൽ കല്പിതയിൽ പിശമിച്ച രാജാധിരാജനും ദൈവവുമായ ക്രിസ്തു വലിയ ശനിയാഴ്ചയിലെ തന്റെ ഉത്തരാന്തത്തിലും യുഗങ്ങളായി അന്ത്യപിശമംകൊള്ളുന്ന സകലരേയും ഉയർത്തി. അങ്ങനെ അവിടുതെ തിരുമരണത്തിന്റെ മുക്തയിൽനിന്നുമാണ് മനുഷ്യരാശിയോടുള്ള ആർദ്ധമായ സ്നേഹത്തിന്റെ ദൈവികസ്വരം ക്രിസ്തുവിലും സുവിശേഷമായി പ്രപഞ്ചമാകുക പ്രതിധനിക്കുന്നു (പെസഹാരാതിയിലെ യാമപാർത്തമ).
30. ദൈവം മാറ്റമായി മനുഷ്യർക്ക് സംസാരിക്കുന്നവെക്കിൽ, ആ ദൈവത്തോടും ദൈവത്തെക്കുറിച്ചും മാറ്റമായി ധ്യാനിക്കാൻ മനുഷ്യർക്കും സാധിക്കണം.

31. ദൈവിക മാനന്തവിലേയ്ക്കു നമെ നിവേശിപ്പിക്കുകയും രക്ഷാവചനം മാംസംയരിച്ച് മുഹൂർത്തത്തിൽ നമെ എത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ധ്യാനാത്മകമായ മണമാണ് നമുക്കാവധ്യം *cf. Homily 6 October 2006, International Theological Commission.*
32. ദൈവിക മഹത്വം വർഷിക്കാൻ മനുഷ്യൻ്റെ വാക്കുകൾ എപ്പോഴും അപര്യാപ്തമാകയാൽ ആ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചു മണമായി ധ്യാനിക്കാൻ നാം ഇടക്കാണാം.
33. ധ്യാനത്തിൽനിന്നുയരുന്ന മാനന്തവിൻ്റെ ആന്തരിക ശക്തിയാൽ ദൈവവുമായി സംവദിക്കുന്നതിനും ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതിനും, “നാം കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ” മറ്റൊള്ളവരോട് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രേജിത ചെതന്യവും ഉത്തരവാദിത്വവും ഉടലെടുക്കുകയും ചെയ്യും.
34. മാനമായ ധ്യാനം നമെ സഹോദരങ്ങളോട് അടുപ്പിക്കുകയും അവരുടെ യാതനകളിൽ പ്രതിബലവയുള്ളവരാകുകയും, ക്രിസ്തുവിൻ്റെ പ്രകാശവും ജീവൻ്റെ സന്ദേശവും രക്ഷാദാനമാകുന്ന സന്പുർണ്ണസ്നേഹവും പകുവയ്ക്കുന്ന ദൈവികേകക്കുത്തിൽ ആർത്തുകയുംചെയ്യും.
35. പ്രപഞ്ചം സൃഷ്ടിച്ച നിത്യവചനത്തിൻ്റെ സാന്നിദ്ധ്യം പൂർവ്വോപരി ശക്തമായി നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ അനുഭവവേദ്യമാകുവാനും, തന്റെ വാക്കാലും പ്രവൃത്തിയാലും മനുഷ്യചരിത്രത്തിൽ ദൈവം നിവർത്തിച്ച രക്ഷാകര പദ്ധിയെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധം പളർത്തുവാനും മാനമായ ധ്യാനം നമെ സഹായിക്കും.
36. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സുന്ധാദോസ് പരിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ, ദൈവികപദ്ധതിയുടെ പൂർത്തികരണം സാധിക്കുന്നത് ആന്തരിക ഷ്ടീക്ക്യമുള്ള വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും പരസ്പരം പകുവയ്ക്കുന്നതു വഴിയാണ്. വാക്കുകൾ ഉത്തരക്കാളളുന്ന യാമാർത്ഥ്യങ്ങളും തത്പരങ്ങളും രക്ഷാകരചരിത്രത്തിൽ ദൈവം ചെയ്ത മഹിമകൾ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു. വാക്കുകൾ പ്രത്തിക്കളെ വ്യാവ്യാമിക്കുകയും അവയിൽ ഉൾക്കൊള്ളളുന്ന രഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. (*Dei Verbum 2*).
37. വെളിപാടിൻ്റെ പൂർത്തികരണവും ദൈവിക മല്യസ്ഥാനായ നസ്രായനായ യേശുവിൻ്റെ വ്യക്തിത്വത്തിലാണ് രക്ഷാകരപദ്ധതി ഈ ഭൂമിയിൽ പൂർത്തിയായത്.
38. പിതാവായ ദൈവത്തിൻ്റെ സത്രമായ മുവകാന്തി വെളിപ്പെടുത്തിയത് ക്രിസ്തുവാണ്. തന്റെ കുരിശുമരണവും ഉത്മാനവുംപശി പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും ബന്ധനങ്ങളിൽനിന്നും നമെ മോചിച്ചു ദൈവമകളുടെ സ്വന്തന്ത്രത്തിലേയ്ക്ക് മനുഷ്യരെ ഉയർത്തുന്നതും ക്രിസ്തുവാണ്.
39. അസ്വന്തമായ മനുഷ്യപൂർബ്ബയങ്ങൾക്ക് മനുഷ്യാസ്തിത്വത്തിൻ്റെ അർത്ഥതലങ്ങളുകുറിച്ചുള്ള അടിസ്ഥാന ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരവും ശാശ്വതമായ ശാന്തിയും ലഭിക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവിൻ്റെ മാതികരഹസ്യങ്ങളുകുറിച്ചു ധ്യാനിക്കാം.
40. സഭയുടെ ഭാത്യം ഉത്തരക്കാളളുന്നതും ഓരോ ക്രൈസ്തവനെയും പ്രത്യാശയുടേയും രക്ഷയുടേയും സന്ദേശവാഹകരാകുന്നതും, മനുഷ്യാന്തസ്ഥിച്ചുകൊണ്ട് നീതിയും സമാധാനവും വളർത്തുന്ന ദിവ്യസ്നേഹത്തിൻ്റെ സാക്ഷിക്കളാകുന്നതും ക്രിസ്തുവിൻ്റെ മാതിക രഹസ്യംതന്നെയാണ്.
41. മനുഷ്യൻ അനുഭിന ജീവിതത്തിൽ നിശ്വസിക്കുകയും സംസാരിക്കുകയും ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെതന്നെ ആശയവിനിമയ പ്രക്രിയയുടെ സുപ്രധാന ഘടകങ്ങളാണ് മൊഴിയും മാനവും. സുവിശേഷപ്രഖ്യാപകൾ നന്നായി ആശയവിനിമയം ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കും. നമ്മുടെ വിനിമയ സാരണയിൽ മാനവും മൊഴിയും ഒരുപോലെ ചേർന്നു നില്ക്കും. ഇന്നതെന്തെ ലോകത്ത് ക്രിസ്തുവിനെ നവമായി പ്രഖ്യാപിക്കുവാനുള്ള സഭയുടെ നവസുവിശേഷവത്കരണ പദ്ധതിയിലും മൊഴിയും മാനവും സമഗ്രവും സന്തുലിതവുമായി പകുവയ്ക്കപ്പെട്ടു.
42. തന്റെ മാനത്തിലുംതന്നെയും മാനസമ്മതത്തിലുംതന്നെയും ദൈവവചനം ഹ്രദയേ സംഗ്രഹിക്കുകയും ഉംരേ വഹിക്കുകയും അതിനെ പൂർണ്ണിക്കുകയും ചെയ്ത (prayer at Loretto, 1 September 2001) പരിശുദ്ധ കന്യകാ നാമയ്ക്ക് ആധുനിക സാമൂഹ്യ സന്പർക്ക മാധ്യമങ്ങളിലുംതന്നെയുള്ള എല്ലാ സുവിശേഷവത്കരണ പദ്ധതികളും സ്വന്നപ്പെടുവാൻ സമർപ്പിക്കുന്നു.